

# Nu er jord og himmel stille

♩ = 80

6

Musik: C. M. Bellman 1791 - Tekst dk: Marius Brøup 1938

**A** F C<sup>7</sup> F Gm C<sup>7</sup> F

Nu er jord og himmel stille, vinden holder tyst sit vejr,  
 og der lyder ingen trille fra de høje stille træer.

**B** F D<sup>7</sup> Gm C C<sup>7</sup> F

Kun de fjerne frøers kvækken køers kalden over vang  
 og et dæmpet slag af bækken til vor egen stille sang.

1. Nu er jord og himmel stille,  
 vinden holder tyst sit vejr,  
 og der lyder ingen trille  
 fra de høje stille træer,  
 kun de fjerne frøers kvækken,  
 køers kalden over vang  
 og et dæmpet slag af bækken  
 til vor egen stille sang.

2. Men når sangen er forstummet,  
 vil vi høre end en klang  
 lys og klar fra himmelrummet,  
 det er lærkens aftensang.  
 Fra i morges inden gryet  
 har den jublet glæden ud  
 og sin himmelflugt fornyet  
 med endnu en tak til Gud.

3. Tak for dagen, som er omme,  
 for en lang og dejlig dag,  
 tak for dage, som skal komme,  
 og for dem, der ligger bag.  
 I det høje, lyse fjerne  
 mødes sangen mild og klar,  
 med den første aftenstjerne  
 som et kærligt smil til svar.

1. Fjäriln vingad syns på Haga  
 mellan dimmors frost och dun  
 sig sitt gröna skjul tillaga  
 och i blomman sin paulun.  
 Minsta kråk i kärr och syra,  
 nyss av solens värma väckt,  
 till en ny, högtidlig yra  
 eldas vid sefireds fläkt.

2. Haga, i ditt sköte röjes  
 gräsets brodd och gröna plan;  
 stolt i dina rännlar höjes  
 gungande den vita svan.  
 Längst ur skogens glesa kamrar  
 höras täta återskall  
 än från den graniten hamrar,  
 än från yx i björk och tall.

3. Se, Brunnsvikens små najader  
 höja sina gyllne horn,  
 och de frusande kaskader  
 sprutas över Solna torn;  
 under skygd av välvda stammar  
 på den väg man städad ser,  
 fålen yvs, och hjulet dammar,  
 bonden mildt åt Haga ler

4. Vad gudomlig lust att röna  
 inom en så ljulig park,  
 då man hälsad av sin sköna,  
 ögnas av en mild monark!

Varje blick, hans öga skickar,  
 lockar tacksamhetens tår -  
 rörd och tjust av dessa blickar,  
 själv den trumpne glättig går.

TAB Uke GCEA

**A** F C<sup>7</sup> F Gm C<sup>7</sup> F C<sup>7</sup> F B<sup>b</sup> C F

**B** F D<sup>7</sup> Gm C C<sup>7</sup> F C<sup>7</sup> F Dm Gm C F